

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/1049/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215384
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712215384.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporkyni Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/166/2012-92 zo dňa 7. 10. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zamietol s odôvodnením, že návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti navrhovateľa nepovažoval za dôvodný. Uviedol, že o námietke zaujatosti zákonného sudcu už rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 16 ods. 1 O. s. p. tak, že zákonného sudcu nevylúčil z prejednávania a rozhodovania v predmetnej veci, rozhodnutie nadriadeného súdu je potrebné považovať za zákonné, a preto nie je daný dôvod na prerušenie konania. V predmetnej veci ide o vyriešenie otázky procesného charakteru, bez priameho dopadu na vecné posúdenie nároku navrhovateľa. Nejde tak o riešenie prejudiciálnej otázky, od ktorej by závisel výsledok sporu. Navrhovateľ navyše nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/, b/, c/ a f/ O. s. p.. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.), prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že dôvod na prerušenie konania navrhovateľ súdu preukázal. Už 19. 9. 2013 totiž doručil elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na prejednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ pritom aj v návrhu na začatie konania upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených rozhodnutiach nevzhladol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Sudca Okresného súdu Zvolen má pomer k veci. Takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranné a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov

konkrétneho okresného súdu možno vzhľadnúť v tom, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo, naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v rozsahu odvolania navrhovateľa podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia okresného súdu nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu, osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V súdnom spise je žurnalizovaná kópia sťažnosti adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej navrhovateľ tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23NcC/77/2012 zo dňa 9. 10. 2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Podľa jeho názoru teda okresný súd mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Uznesením č. k. 13C/166/2012-15 zo dňa 13. 12. 2012 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. sp. zn. 13C/166/2012, sp. zn. 13C/167/2012, sp. zn. 13C/168/2012, sp. zn. 13C/169/2012, sp. zn. 13C/170/2012, sp. zn. 13C/171/2012, sp. zn. 13C/172/2012, sp. zn. 13C/173/2012, sp. zn. 13C/174/2012 a sp. zn. 13C/175/2012 na spoločné konanie, ktoré sa od právoplatnosti tohto uznesenia vedie už len pod sp. zn. 13C/166/2012. O námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom rozhodol krajský súd v jednotlivých veciach pred ich spojením na spoločné konanie:

- v konaní sp. zn. 13C/166/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/51/2012 zo dňa 9.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/167/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/51/2012 zo dňa 9.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/168/2012 uznesením sp. zn. 2NcC/59/2012 zo dňa 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/169/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/51/2012 zo dňa 9.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/170/2012 uznesením sp. zn. 3NcC/151/2012 zo dňa 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/171/2012 uznesením sp. zn. 3NcC/151/2012 zo dňa 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/172/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/51/2012 zo dňa 9.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/173/2012 uznesením sp. zn. 3NcC/151/2012 zo dňa 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/174/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/68/2012 zo dňa 15.10.2012,
- v konaní sp. zn. 13C/175/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/51/2012 zo dňa 9.10.2012.

Sťažnosť navrhovateľa adresovaná Ústavnému súdu Slovenskej republiky sa má týkať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23NcC/77/2012, teda rozhodnutia odlišného od tých, ktorými v spojených veciach pod sp. zn. 13C/166/2012 Krajský súd v Banskej Bystrici (ako nadriadený súd) rozhodoval o námietkach zaujatosti. I keby bola Ústavnému súdu Slovenskej republiky predložená sťažnosť proti niektorému z uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom, nebol by podľa názoru odvolacieho súdu dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych

opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Uvedené vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 z 13. 02. 2013, ktorými Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými nadriadený súd rozhodol tak, že nevyvlúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh navrhovateľa, odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Rovnako možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. prerušiť, pretože by toto konanie mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevyklučuje z prejednávania a rozhodovania vecí o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Navyše, nie je dôvodná ani námietka odvolateľa, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozvedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania. Ako už totiž bolo uvedené vyššie, okresný súd vo svojom uznesení poukázal na nasledovné dôvody, pre ktoré bolo potrebné návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietnuť:

1. podanie sťažnosti na Ústavný súd SR navrhovateľ nijako nepreukázal, keď iba zo samotnej fotokópie sťažnosti nevyplývalo, že taká sťažnosť bola skutočne na Ústavný súd SR podaná;
2. o námietke zaujatosti sudcov okresného súdu už bolo právoplatne rozhodnuté nadriadeným súdom, a tieto rozhodnutia možno považovať za zákonné;
3. nie je správny názor navrhovateľa, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu, keďže v danom prípade ide o otázku procesného charakteru, ktorá nemá priamy dopad na posúdenie nároku navrhovateľa, t.j. nemá priamy súvis s vyriešením sporu vo veci samej.

Na záver odvolací súd dodáva, že nie je dôvodná ani argumentácia odvolateľa, že Krajský súd v Banskej Bystrici sa vo svojich rozhodnutiach o námietkach zaujatosti mal vysporiadať s odvolateľom citovanými rozhodnutiami Krajského súdu v Trnave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Prešove. Rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 23NcC/51/2012, 2NcC/59/2012, 3NcC/151/2012 a 24NcC/68/2012 o námietkach zaujatosti v spojených veciach vedených Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/166/2012 totiž predchádzajú rozhodnutiam iných krajských súdov, na ktoré navrhovateľ v odvolaní poukazoval, preto sa Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojich rozhodnutiach s iným právnym názorom v rovnakej veci vysporiadať nemohol.

Na základe uvedeného, nakoľko okresný súd správne ustálil, že neexistujú dôvody na prerušenie prebiehajúceho konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.